

og, hvis det var tilstødende Amter, disse i Jorening, toge Sagen under Overveelse, og at den saa bearbejdedes i Ministeriet. Naar der saa forelaa for os Forslag om større Strækninger, anerkjendt af Ministeriets Sagkyndige, var der paa Basis deraf givet efter en vis Form Veiledning, men altid under Forudsætning af, at Staten udrede Pengene, mod at den Del, som Lovgivningsmagten finder det forsvarligt at paalægge de enkelte Amtskommuner og Byer, udrededes med Renter af et Par Slægtled. Gaar man ikke frem ad den Vej, faar man enten Udviklingen forkludret i Henseende til de Baneanlæg, man trænger saa haardt til, eller Standsning, og begge Dele anser jeg for i høieste Grad betænelige. Jeg talter den ærede Formand for, at jeg i Anledning af dette Forslag, hvori der loves fremmede Penge, men som maaste paa Grund af Mangel paa disse kan komme ind paa en anden Vej, har kunnet henlede Opmærksomheden paa, om man ikke kunne komme ind paa en saadan Vej med forudgaaende omhyggelig Underjøgelse. Disse private Interesser, der sjo de private Baner om i Snirkler og Kroge, og som i Virkeligheden have mere egne enkelte Kredse for Die, vilde faae tilstrækkelig Plads i denne Overveelse og Samfundet vilde vinde derved. Vil man ikke have private Baner saaledes fremmede, at de udsuge enkelte magre Egne, eller vil man ikke have Jernbaneselskets Udvikling standset i længere Tid, vil jeg raade til at anvende al Indskydelse paa at faae Ministeren ind paa den af mig her i korte Træk anthede Vej. Helst saae jeg naturligvis, at der gaves Tilskud fra disse Byer eller Amter, som man nævner, og at der ogsaa skulde gives Lidt fra Sognene — meget lidt — men at det var Staten, som tog det Hele i sin Haand, men det Standpunkt veed jeg godt, vil møde saa stærk Modstand, at det skal jeg holde in mente. Det Andet derimod troede jeg vi kunne enes om Allesammen.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Jeg vil gerne ind paa et fornuftigt Spor, men jeg kan ikke erkjende, at det Spor, som det ærede Medlem (Berg) ønskede, vi skulle ind paa, vil være fornuftigt, praktisk og hensigtsmæssigt. Det ærede Medlem satte i Spidsen, at Staten skal lægge alle Pengene ud, og saa skal Kommunerne udføre Obligationer med store Renter og Afdrag, formodentlig dog saaledes, at de faae en vis Respit, inden Forrentningen begynder. Hvis man gjorde det, vilde Kommunerne imidler-

tid blive endnu letfindigere end de for Dieblikket ere med Hensyn til slot at gaa ind paa Jernbaneanlæg. Deri er jeg nemlig enig med det ærede Medlem, at i den Henseende er man overordentlig dristig. Hvis man kom til at staa saaledes, at man slet ingen Ting skulde ofre for Fremtiden, men kunde lade Staten ene om at tilbetiebringe Penge til Omkostninger og alt Sligt og saa sjoed det Hele ud i Fremtiden, vilde Jerten blive endnu raskere. Jeg forundrer mig allerede over, at den er saa rask, som den er i nærværende Dieblik. Selv Egne, som virkelig ikke skulde synes at være overmaade velhavende, gjøre overmaade store Tilbud. Det ærede Medlem badlede i sit tidligere Foredrag den Maade, hvorpaa Kommunerne gjorde sine Tilbud og mente, at det knap nok stemmede med Kommunalloven. Jeg tror dog, det gjør det, og vil det ærede Medlem se efter, tror jeg ikke, der kan reises nogen juridisk Dadel i den Retning. Jeg har selv været stemt som det ærede Medlem, men jeg tror dog ikke, man kan forlange den kvalificerede Afstemning her, som kun angaar ganske enkelte Punkter, navnlig Bidrag til almindelige Diemed for et Aar ad Gangen. Forøvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at det gaar noget for slot til i den Retning; men om det nu nytter Noget at sige, at vi ville have en Plan for hele Landets Jernbaneanlæg (Afbrudelse) eller for ethvert Amt, er dog et Spørgsmaal, det have vi jo forøvrigt havt oppe saa tidt. Jeg antager, at det da vil gaa ærede Medlemmer, som det er gaaet det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgtreds (B Holm), at de da Alle ville lægge store Serier af Jernbaner paa Bordet. Hvis de kunne faae fremmede Penge dertil, faae Fremmede til at tage Risikoen, kan der ikke være videre i Veien derfor, men hvis de selv skulle skaffe Pengene, tror jeg ikke det gaar. Forøvrigt skal jeg gjerne indrømme, at nu har jeg forstaaet Udtalelserne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds med Hensyn til Løgstørbanen. Jeg var saa dristig for at forudsætte, at det ærede Medlem kunde være kommen til en anden Erkjendelse end for to Aar siden. Jeg kjender godt det ærede Medlems Ansuelser for to Aar siden, men jeg havde forudsat som en Mulighed, at det ærede Medlem havde forandret, efter min Mening altsaa forbedret sin Ansuelse, saaledes at de kom mine nærmere. Jeg indrømmer, at det er Noget, jeg for Fremtiden skal søge at lade være med at forudsætte den Slags Ting; jeg veed nu, at det ærede Medlem staar fast paa sin Paastand.